

PYM

DE NORSKE PINSEMENIGHETERS YTREMISJON

Betesda, Heddal, 18. - 20 april 1997

Dagsorden praktiske/økonomiske saker.

1. Valg av styre

2. Valg av

FELTKONFERANSEN FOR LATIN-AMERIKA

18-20 APRIL 1997

«Latin-Amerika fremdeles en utfordring...!»

Pinsemenigheten

Betesda

kl 19:30: Misjonsmøte: Ramón E...

i Heddal

fredag 20. april kl 11:00: Høytidsmøte: Cyril Pedersen, nattverd

Pinsemenigheten

Betesda

i Heddal

Velkommen til Heddal

RAPPORT TIL SØR-AMERIKA KONFERANSEN 1997 HJEMMET FOR FUNKSJONSHEMMEDE "HOGAR NORMA"

Pr. Dato er det 14 funksjonshemmede beboere fra 6 til 36 år på hjemmet. De fleste er helt foreldreløse, mens noen kommer fra veldig ressursvake hjem, hvor bare den ene av foreldrene er til stede.

I et halvt år har også barnehjemmet vært et hjem for en autistisk gutt på 12 år. Dessverre måtte han flytte p.g.a at han krevde spesialbehandling, og var en stor belastning for de andre beboerne.

Vinteren '96 var en hard vinter for noen av de funksjonshemmede. To av guttene fikk lungebetennelse og måtte legges inn på sykehus. Situasjonen var faktisk veldig kritisk en stund. De andre hadde også luftveisinfeksjoner i denne perioden. Heldigvis gikk dette over.

Både de funksjonshemmede ungdommene og barna har deltatt på menighetens leirer som er i jan. mnd. Her er det ingen problemer med integrering og de blir godt mottatt. Ei av jentene på 23 år ble døpt i menigheten. Det var en stor dag for henne.

Styret for hjemmet har hatt et aktivt år med nasjonaliseringsplanene som hovedmål. I løpet av året har de funnet et nasjonalt ektepar som er villig til å ta over som bestyrere. Disse er Mirna og Vidal Alcaraz. Det er et trofast ektepar med mange år i den lokale menigheten. De vil fra 1. januar arbeide for fullt på hjemmet, og overta styringen offisielt i mai/juni.

Vi ønsker å ytre vår takk til Herren for at Han har lagt dette til rette på denne måten og oppfordrer dere til å støtte disse i forbønn.

CBR- prosjektet i Ypacarai

Fagteamet startet året med å evaluere alle funksjonshemmede registrert i prosjektet. Det ble også i 1996 holdt kurs for frivillige arbeidere. Det var mange påmeldte, og som det også har vært tendenser til før er det en del av de som faller av i løpet av året. Men den faste gruppen av aktive frivillige er sammensatt av unge mennesker.

Under CBR har det også blitt arrangert to dager med gratis tannpleie godt støttet av tannlegestudenter fra universiteter i hovedstaden. Det ble delt ut medisiner og holdt samtaler om tannhygiene. Dette ble godt benyttet av folk i kommunen, ikke bare av de funksjonshemmede og deres familie. Det nasjonale Røde Kors har også i år støttet med melk til "våre" funksjonshemmede og familien.

Fagteamet har hatt som oppgave å undervise de frivillige arbeiderne og foreldrene til de funksjonshemmede, og å dra på hjemmebesøk og drive direkte klient arbeid.

Det er i dag registrert 70 funksjonshemmede barn/unge i kommunen. Bare få år tilbake var dette helt ukjente tall, og ikke engang helsemyndighetene har hatt noen oversikt over dette og langt mindre noe tilbud til disse lokalt. Dette er noe av det CBR ser som viktig, å sette problemet for disse mest svakstilte på dagsorden og gjøre de kjent for lokalsamfunnet og myndighetene.

Kjære venner,

TV-aksjonen -96

Det ble i år også arrangert innsamlingsaksjon her i Ypacarai, hvor inntektene gikk til Hogar Norma og CBR prosjektet. Den gikk av stabelen 25. november og en hel by var med i noe som gav fin respons. Målet var å samle inn kr. 95.000.- noe som vi så og si klarte medregnet det som kom inn i form av feks. Møbler, gitar, bilder, og en gratis operasjon som var planlagt for en av gutta på hjemmet Hogar Norma.

Lourdes og Lars Morgan Førland.

Hanne og Reinaldo Steger.

Opå i 1995 ble jeg utnevnt som lærer til bibelskolen for "Asamblea de Dios" menigheten i Asuncion (strevet av Brasilianerne). De har et godt arbeid i sin by, i hovedstaden og i landet forøvrig.

Vi er nå inne i en spennende tid der mer og mer ansvar legges på de nasjonale skuldrer. Når det gjelder det evangeliske virke, menighetsarbeidet etc. er ja dette frdøngst under nasjonal styring og det trekkes vi Gud for.

Men de nasjonale trenger enda hjelp og det er jo ikke vi misjonærer kommer inn. Vår felle (konferanser der nasjonale ledere og misjonærer er samlet er de samlinger der vi drøfter felles prøvelser, problemer som oppstår underveis, men hvor vi også kan pleie tvøderskapet medarbeider imellom. Jeg ser på disse samlingene som svært viktige og retningsgivende.

Vær med å se om de nasjonale og misjonærer må få gå "hånd i hånd" for å føre Guds verk videre, styrke menighetene og nå nye mennesker med budskapet om Jesus.

Lars Morgan Førland

Kjære venner.

1995 ble et år med framgang for Guds rike her i Paraguay og mennesker er blitt berørt av den hellige ånd. Menigheten her i Ypacarai fikk ny forstander. Ramon Estigarribia tok over ledelsen, mens Flaminio Meza, som i ca 10 år har stått som pastor her, gikk inn som leder i menigheten i Caácupe.

Men mitt arbeidsområde har ikke i første rekke vært Yparacai, men distriktet omkring der vi har flere venneflokker og også besøk i menigheter ellers i landet hvor det er lagt opp "bibelstudie-helger".

Forberedelse og undervisning på vår bibelskole I.T.F. har også lagt beslag på endel tid. Dette er jo et fellesprosjekt for alle Filadelfia-menighetene i landet.

Også i 1995 ble jeg innbudt som lærer til bibelskolen for "Assableá de Dios"- menigheten i Asuncion (drevet av Brasilianerne). De har et godt arbeid i sin bydel i hovedstaden og i landet forøvrig.

Vi er nå inne i en spennende tid der mer og mer ansvar legges på de nasjonales skuldre. Når det gjelder det evangeliske virke, menighetsarbeidet etc. er jo dette forlengst under nasjonal styring og det takker vi Gud for.

Men de nasjonale trenger ennå hjelp og det er jo her vi misjonærer kommer inn. Våre faste feltkonferanser der nasjonale lederer og misjonærer er samlet er de samlinger der vi drofter felles prosjekter, problemer som oppstår underveis, men hvor vi også kan pleie broderskapet medarbeider imellom. Jeg ser på disse samlingene som svært viktige og retningsgivende.

Vær med å be om at nasjonale og misjonærer må få gå "hånd i hånd" for å føre Guds verk videre, styrke menighetene og nå nye mennesker med budskapet om Jesus.

Lars Morgan Førland

TEL ETON (TV - innsamlingsaksjonen)

Næst år gjennomføres det i Paraguay en TV - innsamlingsaksjon til å støtte et rehabiliteringssenter i Asuncion. Vår sosialarbeider i fagteamet tok kontakt med ledelsen for denne TV aksjonen, og resultatet ble en lokal innsamlingsaksjon til fordel for Misjonens sosiale arbeid her i Ypacarai. Børnehjemmet "Norma" og C.D.R. prosjekter. Det ble satt opp en komité bestående av fagteamet, bestyrelse fra børnehjemmet, medlemmer fra børnehjemmets styre og representanter fra den lokale Filadelfia menigheten. Datoen for aksjonsdagen var 23. November. En hel by (Ypacarai) ble mobilisert og gav respons, promotoriene var veldig aktive i ulike oppgaver. Målet var å få inn 10.000 dollar for rehabiliteringsarbeidet i distriktet og støtte til hjemmet, og målet ble passert. Det var helt fantastisk. For barna og meg ble det en sterk avslutning på vår tjeneste på børnehjemmet, som sammen med avskjedstjensten som barnetvending-børnehjemsbarn arrangerte for oss, aldri vil glemmes.

ÅRSRAPPORT FOR C.B.R. PROSJEKTET I YPACARAI, PARAGUAY

Kurs

Det ble i '95 arrangert kurs for å verve nye frivillige medarbeidere (promotorer), men samtidig for å stimulere og opprettholde de eksisterende promotorene. De "gamle" promotorene var med på forarbeidet og planlegging av kurset. Det ble i år vervet flere nye frivillige arbeidere og det er p.r i dag ca. 20 promotorer.

Fagteamet.

Fra Februar måned ble fagteamet forsterket med en sosialarbeider, Elva Nunez, Som har fått NORAD-stipend til utdannelsen. I '96 vil hun ta over som sosialarbeider i prosjektet.

Fagteamet har hatt flere samlinger ute i felten hvor legen har hatt undersøkelser, delt ut medisiner, veiledet om hygiene, Psykologen har hatt veiledning, Fysioterapeuten har undervist i øvelser o.l., sosialarbeider og vernepleier har spesielt snakket om holdninger og ellers temaer foreldrene har ønsket å ta opp.

Fagteamet føler at de gjennom året har drevet aktivt en holdningsskapende virksomhet gjennom diverse aktiviteter, og det har igjen resultert i at prosjektet har blitt anerkjent og for stadig invitasjoner til forskjellige møter i kommunen, som bl.a. et møte som helsesenteret arrangerte får å danne en helsekomite med tanke på desentralisering.

Funksjonshemmede barn/ungdom

Det er p.r. 30/12 - '95 registrert 67 funksjonshemmede barn/ungdommer i prosjektet. Det har blitt lagt vekt på å prøve å få integrert noen av de funksjonshemmede barna i skolen. De som har hatt muligheten til det, eller arbeidet med foreldrene slik at de sender barna sine til en spesial klasse på en kommunal skole.

Den 16. August ble barnas dag feiret med fest for alle de funksjonshemmede barna og deres søsken.

TELETON (TV - innsamlingsaksjonen)

Hvert år gjennomføres det i Paraguay en TV - innsamlingsaksjon til å støtte et rehabiliteringssenter i Asuncion. Vår sosialarbeider i fagteamet tok kontakt med ledelsen for denne Tv aksjonen, og resultatet ble en lokal innsamlingsaksjon til fordel for Misjonens to prosjekter her i Ypacarai: Barnehjemmet "Norma" og C.B.R prosjektet. Det ble satt ned en komite bestående av fagteamet, bestyrere fra barnehjemmet, medlemmer fra barnehjemmets styre og representanter fra den lokale Filadelfia menigheten. Datoen for aksjonsdagen var 25. November. En hel by (Ypacarai) ble mobilisert og gav respons, promotorene var veldig aktive i ulike oppgaver. Målet var å få inn 10.000 dollar til rehabiliteringsarbeidet i distriktet og støtte til hjemmet, og målet ble passert. Det var helt fantastisk. For Jorunn og meg ble det en sterk avslutning på vår tjeneste på barnehjemmet, som sammen med avskjedsfesten som forhenværende barnehjemsbarn arrangerte for oss, aldri vil glemmes.

INFORMASJON RAPPORT TIL MISJONS-KONFERANSEN

HOGAR NORMA, YPACARAI, PARAGUAY

Barnehjemmet har i 1995 hatt et begivenhetsrikt år. Hjemmet har 13 psykiske og tildels fysiske handikappede barn og ungdom. Syv er rullestolbrukere, og en av dem er Lorena. Hun ble operert i Januar og går noe med gåstol.

En av barna går i "normal" skole, mens seks går på spesialscole som fungerer her på området med 2 lærere lønnet fra staten og 1 hjelpelærer fra misjonen.

To av ungdommene har også "verksted" med diverse aktiviteter ledet av ergoterapeut. Skole for disse er under utvikling fra statens side og vi vil i 1996 få utvidet lærerantallet og dermed også flere elever.

En begivenhet som fant sted i 1995 og som ga oss stor oppmuntring var utmerkelsen fra "Lions Club" i Paraguay. Av 70 ulike prosjekter ble Hogar Norma og rehabiliteringsarbeidet for handikappede i distriktet, premiært som det beste under en fest i hovedstaden i nærvær av representanter for alle Lions klubber i landet. Honnoren går videre til våre trofaste og samvittighetsfulle medhjelpere.

Bare 4 dager før vi skulle overlate ansvaret for hjemmet til vår sønn og svigerdatter, Lourdes og Morgan, fikk ikke bare vi, men hele Ypacarai, en anledning som vi aldri før har hatt! Teleton i Paraguay, som tilsvarer noe lik "aksjon håp" i Norge, er en årlig innsamling som hvert år fokuserer på handikappede. I år ble det også arrangert Teleton i Ypacarai i samme tidsrom som i hovedstaden. Den lokale radiostasjonen stilte opp med 14 timers kontinuerlig overføring og oppfordringen gikk ut på å støtte Hogar Norma. Men ikke bare det! Begge landets TV kanaler hadde stadig glimt fra barnehjemmet og ett intervju med oss, der vi fikk anledning til å fortelle om vårt kall og arbeid. Samtidig var 100 ungdommer ute på gatene i byen, stoppet biler og gående og ba om hjelp til ovennevnte arbeid. Kommunehuset ble utlånt der kulturelle innslag ble vist, mat etc. solgt på stedet og tre åpne telefoner tok imot meldinger fra givere i distriktet.

En privat bank i byen lånte ut mannskap og data-anlegg - alt gratis! Hogar Norma ble kjent over hele landet under denne aksjonen og har senere skapt ringvirkninger og åpnet dører langt utover det vi hadde regnet med. For oss er dette et konkret bonnesvar! Den økonomiske støtten vi fikk gjennom denne aksjonen, blir en verdifull hjelp ved siden av den støtten vi får fra Norge.

Som ovenfor nevnt blir nå Hogar Norma ledet av Lourdes og Morgan Forland der også Hanne og Reinaldo Steger har sitt ansvarsområdet.

Jorunn og Lars M. Forland

GUDS FRED!

Sender dette og nytter høvet til å ynske Guds signing over forebuinga. Må denne konferansen verta spesielt velsigna og verta til fornying og inspirasjon for arbeidet både ute og heime.

Inger Johanne og Inge Bjørnevoll.

INFORMASJON TIL LATINAMERIKAKONFERANSEN

RAPPORT TIL SØR-AMERIKA KONFERANSEN FRA PASO CADENA

Frå: Lærebokprosjektet "Kuantane" Nr. 0083, Paraguay
Inger Johanne og Inge Bjørnevoll.

Prosjektet kom i gang då Inger Johanne og Inge Bjørnevoll kom tilbake i august 1996. Prosjektet har som mål å samla kulturelt stoff frå Avá-Guarani eller Chiripá stammen. Stoffet skal brukas i hefte eller bøker til skulane deira. Stammen utgjer 7-8000 menneskje i Paraguay. Like mange eller kanskje fleire bur over i Brasil.

Det var samla inn ein del stoff i samband med arbeide i Paso Cadena, og dette vert no bearbeid for å verta utgjeve. Ein heil del nytt stoff er teke opp på band, og er under nedskriving. Først for hand av indianarane som gjer opptaka. Me skriv det så på data for retting (skrivefeil). Med har til no avtale med skulen i Paso Cadena at borna der skal laga illustrasjonar til dei opptaka som er gjort der i området.

Utenom prosjektet er me med i det åndelege og praktiske misjonsarbeidet. Kyrkjelyden i Villarica ligg 42 Km frå staden der me bur. Han vart grunnlagt av Iversens og har nasjonal pastor. Det vart truleg der me vil vera mest med i arbeidet. Inger Johanne er spesielt invitert til å ta seg av søndagsskulearbeidet. Menigheten har stor prosent born. Søndagsskulelærarane er nye og unge. Ei stor utfordring og bønn er også å nå inn til områda i fylkja Guaria og Caazapa der det er få truande og delvis sterk motstand.

Me heldt på å dra i gang att eit evangeliseringscenter her me bur og vil ha sal av biblar (i samarbeid med Bibelselskapet), evangeliseringsmateriell og bibelbrevskule. Brevskulen har lege nede i mange år, men vert nå teke opp at. Nokre av dei som fekk opplæring, og kom i gang med radioprogram ved hjelp av IBRA, ser trong for å kunne tilby lyttarane denne tenesta. Tidlegare låg talet på studentar på 30 - 40, spreidd over heile landet. Det er derfor spennande å sjå korleis tilbodet vil verta motteke.

Ein organisasjon som arbeider med studentar på det nasjonale universitetet i Asuncion, har vist interesse for å bruke heimen vår til base for eit arbeid dei vil starte opp på den avdelinga av universitetet som ligg her i byen (eit kvartal frå huset vårt). Det er vår bøn at Gud må få bruke både oss, arbeidet vårt og huset me leiger til å fremje sin vilje....
Be med oss om det !

GUDS FRED !

Sender dette og nyttar høvet til å ynskja Guds signing over førebuinga. Må denne konferansen verta spesielt velsigna og verta til fornying og inspirasjon for arbeidet både ute og heime.

Inger Johanne og Inge Bjørnevoll.

RAPPORT TIL SØR-AMERIKA KONFERANSEN FRA PASO CADENA

FOR VILLA YGATIMI OG ITANARAMI

Året 1996 har vært preget av stor aktivitet på alle områder. Det Norad støttede prosjektet har kommet inn i den avsluttende fasen, og mer og mer av ansvaret for skole og klinikk blir nå overlatt til indianerne selv.

Skolen har i år hatt 128 elever i grunnskolen. Nytt av året er at det ble startet opp med ungdomsskoleklasse. Dette er en videreføring av Grunnskolen, og i denne klassen var det 5 elever. Her har ikke staten bevilget lærerlønn enda, så den er blitt dekket gjennom misjonen. Foruten dette så har en indianer tatt eksamen ved hjelpepleierskolen, og gått inni arbeidet ved klinikken i Paso Cadena. En annen har fullført første året på lærerskolen. Seks indianerungdommer har fortsatt ved ungdomsskole/videregående skole i Ypacarai. Dette forteller at det langsiktige arbeidet i undervisningssektoren i Paso Cadena, begynner å gi resultater i mer kompetanse blant den lokale befolkningen.

Men uten tvil så er menighetsarbeidet blant indianerne i Paso Cadena det mest inspirerende. Her er det frihet, liv og begeistring. Dette arbeidet ledes av indianerne selv, med misjonærene som støttespillere. Cebastian Benitez, som er menighetens pastor, leder det hele på en fin måte. I året som gikk har 25 indianere blitt døpt, flere har fått oppleve en dåp i Den Hellige Ånd, andre er blitt utrustet med nådegaver.

Vi opplever åpne dører, og stadig får vi invitasjon fra andre kolonier om å komme dit. Her opplever vi også en bevisstgjøring i menigheten om å gå til disse stedene.

Vi takker Gud for det som skjer, men vi ber dere huske på dette arbeidet fortsatt i deres bønner.

Gunvor og Ingvald Skretting

Beste hilsen deres venner i Paraguay

Sheila og Olav
Cecilia, Ole Andre
Gunn Elizabeth og Ingelin

Det nystartede ungdomskolekoret
i kolonien Itanarami

RAPPORT 1996

FOR VILLA YGATIMI OG ITANARAMI

Ja så er ennå et år omme, og vi skulle ønske vi kunne skrive om "de store skarer" som søker frelse og blir helbredet! Men slik er det bare ikke, men vi har ikke gitt opp håpet. Nei vi lengter etter at Gud skal få gjøre store ting, også i blant oss. Året 1996 har vært et litt tøft og prøvsomt år hvor vi har hatt en tung tid i menigheten, der flere av vennene har vært veldig ustabile. Disse har nå søkt Jesus på nytt og ønsker å begynne på nytt for fullt for Herren. Og det er jo nettopp det vi trenger, at de av vennene som har vært med en tid, blir virkelig grunnfestet i troen på Jesus.

I Villa Ygatimi har vi en fast evangelist, Daniel Carrera. Vi har hatt 5 barnevelsignelser og har en fin økning i venneflokket.

I indianerkolonien, Itanarami, er det ca. 40 som er trofast til møtene. 1 bror ble døpt og en søster satt i frihet.

I kolonien er det blitt mye vanskeligere for de kristne. Vi merker hvordan medisinmannen gjør seg "sterkere" blant folket sitt. Høvdingen i kolonien sammen med medisinmannen ønsker å gå tilbake til den gamle troen, deres kultur. Så nå har de kristne indianerne i kolonien begynt å gå på åndefestene til medisinmannen igjen, rett og slett av frykt for å bli kastet ut av kolonien. P.g.a. dette ser vi enda mere behovet med å få hjulpet dem med et eget menighetsbygg/kirke, slik vil de kunne stå sterkere i kolonien.

Vi kjenner oss så "små" opp i alle vanskelighetene vi har hatt i den senere tiden, men du hvor godt det er dere, å få feste blikket på nytt på Jesus. I arbeidet vårt ser vi enda mer hvor avhengi vi er av Jesus i vår hverdag. Ønsker derfor helt til slutt å dele noen tanker med dere i fra Luk 6.12-19:

Vi leser i vers 12 at Jesus gikk opp i fjellet for å be. Han var der i bønn hele natten. Han skulle samtale med sin far og forberedte på denne måten neste dags virksomhet. Han skulle frelse og hjelpe mennesker som hadde det vanskelig. Og når Jesus måtte gå avsides, hvor mye mer må da ikke vi komme avsides med Herren, så vi får noe å bringe folket som lider og har det vondt.

*"og hele folkemengde prøvde å røre ved Ham,
for det gikk en kraft ut fra Ham og helbredet alle"*

Helt til slutt ønsker vi å takke dere den enkelte, søster og bror i herren, for at dere husker på arbeidet vårt og oss i deres bønner. Så intill vi treffes der hjemme,
ønsker vi dere fortsatt Guds rike velsignelse!

Beste hilsen deres venner i Paraguay

Sheila og Olav
Cecilie, Ole Andre
Gunn Elizabeth og Ingelin.

Det nystartede ungdomskolekoret
i kolonien Itanarami

RAPPORT 1996

FOR VILLA YGATIMI OG ITANARAMI

Ja så er ennå et år omme, og vi skulle ønske vi kunne skrive om "de store skarer" som søker frelse og blir helbredet! Men slik er det bare ikke, men vi har ikke gitt opp håpet. Nei vi lengter etter at Gud skal få gjøre store ting, også i blant oss. Året 1996 har vært et litt tøft og prøvsomt år hvor vi har hatt en tung tid i menigheten, der flere av vennene har vært veldig ustabile. Disse har nå søkt Jesus på nytt og ønsker å begynne på nytt for fullt for Herren. Og det er jo nettopp det vi trenger, at de av vennene som har vært med en tid, blir virkelig grunnfestet i troen på Jesus.

I Villa Ygatimi har vi en fast evangelist, Daniel Carrera. Vi har hatt 5 barnevelsignelser og har en fin økning i venneflokk.

I indianerkolonien, Itanarami, er det ca. 40 som er trofast til møtene. 1 bror ble døpt og en søster satt i frihet.

I kolonien er det blitt mye vanskeligere for de kristne. Vi merker hvordan medisinmannen gjør seg "sterkere" blant folket sitt. Høvdingen i kolonien sammen med medisinmannen ønsker å gå tilbake til den gamle troen, deres kultur. Så nå har de kristne indianerne i kolonien begynt å gå på åndefestene til medisinmannen igjen, rett og slett av frykt for å bli kastet ut av kolonien.

P.g.a. dette ser vi enda mere behovet med å få hjulpet dem med et eget menighetsbygg/kirke, slik vil de kunne stå sterkere i kolonien.

Vi kjenner oss så "små" opp i alle vanskelighetene vi har hatt i den senere tiden, men du hvor godt det er dere, å få feste blikket på nytt på Jesus. I arbeidet vårt ser vi enda mer hvor avhengi vi er av Jesus i vår hverdag. Ønsker derfor helt til slutt å dele noen tanker med dere i fra Luk 6.12-19:

Vi leser i vers 12 at Jesus gikk opp i fjellet for å be. Han var der i bønn hele natten. Han skulle samtale med sin far og forberedte på denne måten neste dags virksomhet. Han skulle frelse og hjelpe mennesker som hadde det vanskelig. Og når Jesus måtte gå avsides, hvor mye mer må da ikke vi komme avsides med Herren, så vi får noe å bringe folket som lider og har det vondt.

***"og hele folkemengde prøvde å røre ved Ham,
for det gikk en kraft ut fra Ham og helbredet alle"***

Helt til slutt ønsker vi å takke dere den enkelte, søster og bror i herren, for at dere husker på arbeidet vårt og oss i deres bønner. Så intill vi treffes der hjemme,
ønsker vi dere fortsatt Guds rike velsignelse!

Beste hilsen deres venner i Paraguay

Sheila og Olav
Cecilie, Ole Andre
Gunn Elizabeth og Ingelin.

Rapport til Sør-Amerikakonferansen fra Kitty og Knut Asplund.

KJÆRE KONFERANSEDELTAGERE!

Choré, 23.02.1997.

Året 1996 har vært preget av kamp og seier! På et par av utpostene har det vært god framgang, flere har blitt frelst! Det gjelder utpostene Cocuera og Nuclear Uno, men på de øvrige stedene har det vært ganske stille. Det drives arbeide på fem utposter, modermenigheten ligger i Choré. Hele menigheten teller ca. 70 medlemmer, men vi regner med at slik utviklingen er, kommer vi til å døpe flere dette året.

I januar 1996 var flere av ungdommene våre på ungdomsleir i Atyrà, og de kom alle fornyet tilbake. Tre av dem opplevde også å bli døpt i Den Hellige Ånd, og de var og er til stor velsignelse for menigheten.

I begynnelsen av oktober satte vi igang med bygging av ny kirke i Nuclear Uno. Den gamle kirken var falleferdig og dessuten veldig liten. Denne kirken blir oppført i murstein, så det blir en solid kirke som vennene kan ha nytte av i mange år. Taket er nå på plass og det pågår nå pussing innvendig. Vi regner med at det kan bli innvielse av kirken om et par måneder.

I løpet av året har vi også hatt besøk fra Norge. I september hadde vi besøk av Oddvar Johansen og i desember hadde vi besøk av Roger Skaug. Begge var til stor velsignelse for oss alle!

Til slutt vil vi takke for forbønn og støtte med ønske om Guds velsignelse!

Kjærlig hilsen

Kitty og Knut Asplund

KJÆRE KONFERANSEDELTAGERE !

Et år igjen, siden forrige konferanse for Sør-Amerika. Et innholdsrikt år, et år hvor Gud har velsignet oss og bevart oss.

På la Escuela Noruega skjer det noe hver time, hver dag og uke. Full fres døgnet rundt nesten. I og med at internatet er bare to hus bortenfor, så blir både skolen og internatet regnet som en enhet, de hører jo tett i hop. Iversens er fortsatt internatforeldre dette skoleåret og lærerne er også de samme, Groven og Ringås.

Til høsten blir det skifte av lærere. Men nye elever har vi fått siden sist. Ei jente i 7.klasse, Kirsten Lunde, datter av Tove og Ottar Lunde, som ønsker å starte grisefarm i Paraguay. Videre har vi fått to herlige svenske barn også, vekker minner fra den norsk/svenske skolen vi hadde en periode i Tartagal, Argentina. Anna og Samuel er barn av Margit og Klas Fernmo som jobber på daghjemmet svenske baptister driver i Coronel Ovidio. Så nå er det fullt på internatet og skolen. Neste år kan ikke lærerfamilien bo i skolehuset lenger. Vi får ikke god nok arbeidsplass til elevene på den måten. Internatet kan heller ikke ta imot flere barn i det huset som leies nå. Så drømmen om et flerbrukshus for misjonærene i Paraguay har blusset opp igjen. Et sted som kan benyttes til skole, internat, samlingssted, arkivsted, bibliotek osv., dere skjønner sikkert tanken ?

Aktiviteter utenom den ordinære undervisningen har vært: Flere badeturer, tur til flyplassen, til Atyrã: La ciudad más limpia del país, (en by som har fått sin utmerkelse rent miljømessig, ligger på 8 plass i verdeni FNs ranking av helsevennlige byer!) "jungeltrakking", besøk av en spesialskole for psykisk og fysisk utviklingshemma barn, masse juleforberedelser, skoleavisa X to nr., og nå mot påsketider skal avis nr. tre bli ferdig, svømmeknapper skal tas, VM i friidrett for norske skoler i utlandet, og vi skal se og lære å bake Chipa (maiskaker) på ekte paraguayervis. Gjett om vi trives og har det gøy på skolen?! JA!

Til slutt, en hjertelig takk til de som ber for oss, sender hilsninger, blader og video (nye og opptak, alt er like populært!). Vi ønsker en riktig fin konferanse, åndelig og sosialt. Internatet/skolen i Paraguay er også som konferansens motto: fremdeles en utfordring!!

Masse "svette og varme" (+40⁰) hilsninger fra oss alle på La Escuela Noruega i Caacupè, Paraguay!

Caacupè 5.03.97

Astri Iversen Ringås